

Радой Ралин

Раздяла с Белград

Всред тебе десет дни прекарах
и сякаш всичко беше сън:
оная януарска заран
със коледен камбанен звън.

Сладкарничката, във която
се сгрях със топъл липов чай
и на добрия съдържател
разправях все за моя край.

И там, над масата замислен
за мама, тате, за дома,
въздъгнах сладко и написах
от „фронта“ първите писма.

И малката бедняшка стая!
Нощувах в нея десет дни
при весел, мустакат хазяин,
участник в четири войни.

И утрините му щастливи
по обиколки из града.
И партизанките красиво
заруменели от студа.

И залезът далечен, ален,
замрежен от фабричен дим...
И Сава – бавна, потъмняла,
с лениви, лъскави води.

И мостът, който в Сава мие
ранените си колена.
По този мост ще минем ние,
за да отидем на война.

Нощес ще продължим от Зумен.
Нощеска е на път частта.
Аз трябва сбогом да си взема
със всички видени места.

Тук десетина дни прекарах.

Градът ми стана тъй любим.
И станахме с града другари –
скърбя, че ще се разделим.

Сполай, сполай, ти, град приятел!
Живей ти в мир! Бъди щастлив!
Дано през идващото лято
през теб се върна здрав и жив.

1947

КРАЙ

© 1947 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5825>]